

KOMMENTARER:

avseende år 1717.

Här omnämner Elfström för första gången namnet på sin förstfödda dotter-Katarina, som drabbats av en långvarig smittosjukdom liksom fadern och modern. De fick ligga till sängs i sex veckor.

Vi får nu en bättre uppfattning om Elfströms lantushållning. Han har säkerligen en stor uppsättning kreatur eftersom han bär gar så många lass hö. Häst har han att utnyttjas för alla hans socken besök etc, Får och getter fanns också på gården liksom gäss och höns och måhända också ett antal grisar.

Till omväxling kunde han på nära håll följa de olika trupprörelserna och fick med egna ögon beundra Karl den XII som reste förbi genom Tanum mot Strömstad.

Han fortsätter med sin mönstring av dragonfolk bl.a. översåg han överste Bildts dragoner. Det var väl någon form av fältpredikan han bestod med kan vi gissa.

Han drar sig inte för att trotsa höststormarna utan seglar käckt ut i skärgården under flera dagar för att fylla på sin påse med sina rättigheter. Icke så sällan var hustrun med på äventyren. Kärnfolk må man säga!

Elfström drabbas av scorbotikfeber, vilket lär vara detsamma som skörbjugg.

Detta års anteckningar innehåller inte så värst mycket av nytt och kanske till stor del beror på att hans tid gått åt till varjehanda sysslor i samband med krigsoroligheterna. Tyvärr finns inga noteringar från ödesåret 1718 då Karl den XII omkom. Likfärden besågs säkert av många Tanumsbor.

Elfströms bevarade dagböcker återkommer inte förrän 1721.